

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 24. september 2020

om identifikation af juridiske enheder

(ESRB/2020/12)

(2020/C 403/01)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 2, litra a), b), d) og f), og artikel 16-18,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 3, litra e), og artikel 18-20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den globale økonomi bygger på et kompliceret, tæt sammenknyttet og overordentligt komplekst netværk af finansielle transaktioner, der skabes af et meget stort antal grænseoverskridende kontrakter med effekter, der udstrækker sig til hele verden. Dette netværk omfatter ikke kun finansielle institutioner, men også enheder, der har forbindelser til hinanden og til de finansielle markeder. Hvis blot et enkelt vigtigt knudepunkt i dette netværk lider skade, vil det potentielt kunne medføre, at store dele af det falder fra hinanden, hvilket vil have betydelige konsekvenser på globalt plan. En klar identifikation af de enkelte enheder og forbindelserne mellem dem er et grundlæggende krav for at kunne danne sig et pålideligt indtryk af den globale økonomi og det finansielle landskab, hvilket er nødvendigt for at reducere afsmittende effekter.
- (2) Finansiell afsmitning opstår, fordi de finansielle og ikke-finansielle enheder er knyttet til hinanden gennem finansielle transaktioner og gennem finansielle aktiver og forpligtelser. Kanalerne, hvorigennem afsmitningen sker, skabes som følge af den direkte eksponering, der opstår gennem forbindelser mellem de finansielle og ikke-finansielle sektorer, og som følge af den indirekte eksponering i tilfælde, hvor enheder udgør en del af den samme gruppe. De afsmittende effekter mellem finansielle og ikke-finansielle enheder kan sprede sig i begge retninger og manifesterer sig mere dramatisk i krisesituationer. En finansiell krise kan således sprede sig fra den finansielle til den ikke-finansielle sektor, som det sås i 2008, da investeringsbanken Lehman Brothers gik konkurs, og en økonomisk krise kan sprede sig fra den ikke-finansielle sektor, f.eks. på baggrund af en for stor gældsætning blandt de ikke-finansielle enheder eller en alvorlig udbuds- eller efterspørgselskrise. De økonomiske og finansielle virkninger af coronavirusspandemien (COVID-19) er et eksempel på de tætte forbindelser, der er mellem de ikke-finansielle og finansielle sektorer. For at sikre finansiell stabilitet er det derfor lige så vigtigt at kunne identificere de ikke-finansielle enheder som de finansielle enheder på en korrekt måde.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.

- (3) Store finansielle koncerner såsom de globalt systemisk vigtige institutter (G-SII'er) har meget komplekse juridiske strukturer, der koncentrerer talrige — ofte store — forpligtelser. G-SII'er har ofte et betydeligt antal datterselskaber og/eller internationale filialer og samarbejder med talrige større modparter. Hvis et eller flere sådanne G-SII'er går konkurs, vil det have en negativ indvirkning på det finansielle system i mange lande og i videre forstand på hele den globale økonomi. En række politikker er blevet udarbejdet for at mindske både sandsynligheden for, at G-SII'er går konkurs og følgerne, som det vil have. Sidstnævnte mål vil kunne opnås ved at forbedre de globale genopretnings- og afviklingsforanstaltninger. Jo mere kompleks koncernstrukturen er, jo større er omkostningerne og jo længere tid tager det at genoprette eller afvikle det. Identifikationen af sådanne koncerner samt deres juridiske enheder og overordnede struktur er derfor af afgørende betydning for at sikre den finansielle stabilitet.
- (4) I 2012 godkendte G20 Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) henstillinger vedrørende rammen for udvikling af et globalt system til juridisk enhedsidentifikation af parterne i finansielle transaktioner (det globale Legal Entity Identifier-system — »LEI-systemet«) og opfordrede til, at LEI-systemet blev indført på globalt plan som en hjælp for myndigheder og markedsdeltagere til at identificere og styre finansielle risici (⁽³⁾). LEI-systemet er, siden det blev indført, blevet taget i brug af mere end en million enheder i mere end 200 lande. Brugen af en unik, entydig og universel identifikationskode for juridiske enheder har øget myndighedernes muligheder for at vurdere systemiske risici og nye risici, der opstår, og at træffe afhjælpende foranstaltninger. Navnlig gør en klar identifikation af de kontraktlige parter i et netværk af globale finansielle kontrakter, der behandles elektronisk ved meget høje hastigheder, det muligt for myndighederne at anvende de eksisterende teknologier til at analysere, hvordan de er indbyrdes forbundet, identificere potentielle smittekæder og spore markedsmissbrug for at sikre den finansielle stabilitet. LEI-systemet spiller også en afgørende rolle med hensyn til at knytte eksisterende datasæt, der indeholder granulære oplysninger om enheder fra flere forskellige kilder, til hinanden.
- (5) I 2017 hilste G20-lederne henstillingerne om at fremme brugen af fælles identifikationskoder for enheder, navnlig LEI, velkommen (⁽⁴⁾). I en tematisk gennemgang af gennemførelsen af LEI-systemet i 2019 pegede FSB dog på en række udfordringer, som systemet stadig står over for (⁽⁵⁾). Disse udfordringer består bl.a. i, at LEI-koderne kun i ringe omfang er indført af enheder uden for værdipapirmarkedene og markederne for derivater, der handles over-the-counter (OTC), at der efter vedtagelsen af visse EU-forordninger såsom Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (⁽⁶⁾) (ofte omtalt som »EMIR«) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 (⁽⁷⁾) (ofte omtalt som »MiFIR«), fulgte enkeltstående bygger af kodetildelinger, men uden at de blev fulgt op af en vedvarende vækst over tid, at den frivillige indførelse af LEI-koderne er utilstrækkelig, og at ikke-finansielle enheder kun i begrænset omfang har indført LEI-koderne. De fleste moderselskaber til G-SII-koncerner har ganske vist en LEI-kode, men dækningen udstrækker sig generelt ikke til alle internationale datterselskaber og filialer eller alle modparter.
- (6) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) har ansvaret for makrotilsynet med det finansielle system i EU. ESRB bør i udførelsen af sine opgaver bidrage til at sikre finansiell stabilitet og afbøde de negative virkninger på det indre marked og realøkonomien. På den baggrund er det af afgørende vigtighed, at der findes en global unik identifikationskode, som entydigt identificerer enheder, der deltager i finansielle transaktioner, og at den i vidt omfang indføres. At LEI-koderne således kun i ringe omfang er indført, udgør en faktor, der kan forringe pålideligheden af analyser af den finansielle stabilitet, så det bliver vanskeligt at foretage en nøjagtig vurdering og sammenligning af risici på tværs af nationale markeder. Det er derfor nødvendigt at løse problemet med de nuværende huller i indførelsen af LEI-koderne.
- (7) Formålet med denne henstilling er, i overensstemmelse med ESRB's mandat, at bidrage til at forebygge og reducere systemiske risici for den finansielle stabilitet i EU ved at fastsætte en systematisk anvendelse af LEI-koder blandt enheder, der deltager i finansielle transaktioner. Med dette mål for øje er sigtet med denne henstilling derfor at indføre en retlig ramme i EU for entydigt at identificere juridiske enheder, der deltager i finansielle transaktioner, ved hjælp af LEI-koder, og at anvende disse LEI-koder mere systematisk i forbindelse med tilsynsrapportering og

(³) Se »G20 Leaders' Declaration«, som findes på G20's websted <https://g20.org/en/g20/Documents/2012-Mexico-Leaders-Declaration0619-loscabos.pdf>.

(⁴) Se »Annex to G20 Leaders' Declaration: G20 Hamburg Action Plan«, som findes på G20's websted https://www.g20germany.de/Content/DE/_Anlagen/G7_G20/2017-g20-hamburg-action-plan-en__blob=publicationFile&v=4.pdf.

(⁵) Se »Thematic Review on Implementation of the Legal Entity Identifier«, som findes på FSB's websted <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P280519-2.pdf>.

(⁶) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

(⁷) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

offentliggørelse. Under hensyn til tidsrammen for vedtagelse af en sådan EU-ramme henstiller ESRB, at de relevante myndigheder fortsætter med og systematiserer deres indsats for at fremme indførelsen og anvendelsen af LEI-koderne, og at de i den forbindelse gør brug af de forskellige lovgivningsmæssige eller tilsynsmæssige beføjelser, som tilkommer dem i henhold til national ret eller EU-ret.

- (8) Som en første milepæl har henstillingen til formål at sikre, at alle juridiske enheder, der er etableret i EU, og som deltager i finansielle transaktioner, får og opretholder en LEI-kode. Indførelsen af LEI-koder i EU har først og fremmest været motiveret af lovgivningsmæssige krav fastsat i lovgivning som f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 ⁽⁸⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 ⁽⁹⁾. Disse krav finder anvendelse på enheder, der deltager i transaktioner med OTC-derivater, i transaktioner med derivater og andre finansielle instrumenter, der handles på markedspladser, og i værdipapirfinansieringstransaktioner, samt på værdipapirudstedere. Andre lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige retsakter såsom Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁰⁾, som finder anvendelse på kreditinstitutter og finansielle institutioner, Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) henstilling om brugen af Legal Entity Identifier (LEI) ⁽¹¹⁾ og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordningers (EIOPA) retningslinjer om brugen af Legal Entity Identifier (LEI) ⁽¹²⁾, kræver eller anbefaler også brug af LEI-koder. Der er imidlertid ingen ensartet tilgang på tværs af markederne, og brugen af LEI-koderne udstrækker sig aktuelt ikke til de ikke-finansielle sektorer, hvorfor LEI-dækningen er fragmenteret og ikke omfatter vigtige sektorer. En EU-retlig ramme, der regulerer brugen af LEI-koderne i EU vil sikre, at systemet gennemføres på en sammenhængende måde på tværs af alle sektorer i økonomien, hvilket vil maksimere de fordele, der følger af at bruge LEI-systemet. I mellemtiden, og indtil en sådan ramme er blevet vedtaget, bør enheder, som er under EU-tilsyn, tilskyndes til at få en LEI-kode, og myndighederne, som fører tilsyn med dem, bør, i det omfang lovgivningen tillader det, kræve, at de har en LEI-kode.
- (9) For at undgå ekstra omkostningsbyrder bør proportionalitetsprincippet finde anvendelse. Eksempelvis kan EU-lovgivningen undtage mindre enheder, som ikke udgør en del af en større koncern, fra kravet om at få en LEI-kode, eller kræve, at de bliver tildelt en kode gratis. En forholdsmæssig tilgang til spørgsmålet om, hvad omkostningerne ved at få en LEI-kode skal være, er af meget stor betydning, da metoderne til identifikation af juridiske enheder er forskellige fra jurisdiktion til jurisdiktion. I EU findes der både nationale identifikationskoder og andre identifikationskoder, som anvendes til at dække specifikke behov. Eksempelvis anvendes the European Unique Identifier (EUID) i registersammenkoblingssystemet Business Registers Interconnection System for at sikre interoperabilitet mellem medlemsstaternes virksomhedsregistre. Ikke desto mindre er LEI som en global identifikationskode, der sigter mod at være universelt dækkende, og som retter sig mod en lang række forskellige applikationer, bedre egnet til at overvåge den finansielle stabilitet som følge af de vigtige indbyrdes forbindelser, der er mellem enheder i EU og tredjelande. ESRB mener, at virksomhedsregistre i hele EU vil kunne spille en rolle ved at tildele LEI-koder, samtidig med at de tildeler nationale identifikationskoder og EUID'er.
- (10) De nationale tilsynsmyndigheder og de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) har, siden LEI-koderne blev indført, været kraftige fortalere for udbredelsen og brugen af dem i forbindelse med rapporteringskravene. Der er dog stadig huller på dette område. Et andet formål med henstillingen er derfor at sikre systematisk og omfattende brug af LEI-koderne til identifikation af enheder i forbindelse med indberetningen af finansielle oplysninger. For det første ville det være muligt for myndighederne entydigt at identificere enhederne på tværs af forskellige rapporteringsrammer, hvis det var et krav, at indberetningspligtige enheder skulle identificere sig selv med en LEI-kode. For det andet bør LEI-koderne anvendes på en mere systematisk og omfattende måde til at identificere andre enheder, som den rapporterende enhed også har pligt til at indberette oplysninger om. Sådanne enheder omfatter, men er ikke begrænset til, udstedere af finansielle instrumenter, modparter til finansielle transaktioner og relaterede enheder.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽¹¹⁾ Henstilling om brugen af Legal Entity Identifier (LEI) (EBA/REC/2014/01), som findes på EBA's websted <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/supervisory-reporting/consultation-paper-draft-recommendation-on-the-use-of-legal-entity-identifier-lei>.

⁽¹²⁾ Retningslinjer om brugen af Legal Entity Identifier (LEI) (EIOPA-BoS-14-026), som findes på EIOPA's websted https://www.eiopa.europa.eu/sites/default/files/publications/eiopa_guidelines/lei_gls_en_ori.pdf.

- (11) En enhed, hvorom der skal indberettes finansielle oplysninger, har måske ikke en LEI-kode. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis en enhed, som er etableret i EU, er undtaget i henhold til proportionalitetsprincippet, eller hvis en enhed, der er etableret i et tredjeland, ikke har fået tildelt en LEI-kode. En række love er allerede blevet gennemført for at begrænse adgangen til de finansielle markeder i EU for enheder uden en LEI-kode. Bestemmelsen i forordning (EU) nr. 600/2014, der er kendt som »ingen LEI-kode, ingen handel«-bestemmelsen, har haft afgørende betydning for indførelsen af LEI-koder i EU ved at gøre det til en forudsætning for at få adgang til EU's markeder, at man har en LEI-kode. ⁽¹³⁾ I tilfælde hvor manglen på en LEI-kode ikke er begrundet, opfordrer ESRB modtagerne af denne henstilling til at vedtage en tilsvarende tilgang til »ingen LEI-kode, ingen handel«-bestemmelsen, hvor det er hensigtsmæssigt.
- (12) De nationale statistiske myndigheder, nationale tilsynsmyndigheder og ESA'er har, siden LEI-koderne blev indført, også været fortalere for udbredelsen og brugen af dem i forbindelse med offentliggørelser. LEI-koderne har været anvendt frivilligt, eller det har været et krav at anvende dem, i visse offentlige registre, offentliggørelser af resultater af stresstests og andre obligatoriske eller frivillige offentliggørelser af data. Til trods herfor anvendes koderne endnu ikke systematisk, da de ikke er blevet gjort obligatoriske i alle tilfælde, hverken i henhold til EU-retten eller til national ret. For at bidrage til det tredje formål med denne forordning — som er at fremme offentlighedens bevidsthed om og brug af LEI-koderne og at gøre det nemmere for offentligheden at få adgang til virksomhedsinformationer gennem brugen af dem — bør de relevante myndigheder yderligere styrke og systematisere henvisningerne til LEI-koder i deres offentliggørelse af oplysninger om enheder.
- (13) Denne henstilling er udarbejdet under hensyntagen til igangværende internationale og europæiske initiativer på området, herunder f.eks. forslaget, som FSB fremsatte i sin tematiske gennemgang i 2019 vedrørende gennemførelsen af LEI-koder, som anført ovenfor.
- (14) Denne henstilling berører ikke de pengepolitiske mandater for centralbankerne i EU.
- (15) Henstillinger fra ESRB offentliggøres efter, at adressaterne er blevet underrettet, og efter at Det Almindelige Råd har underrettet Rådet for Den Europæiske Union om sin hensigt herom, og efter at Rådet har haft lejlighed til at svare —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

AFSNIT 1

HENSTILLINGER

Henstilling A — Indførelse af en EU-ramme for brugen af LEI-koder

1. Det henstilles, at Kommissionen fremsætter forslag om, at EU-lovgivningen skal omfatte en fælles retlig EU-ramme, som regulerer identifikationen af juridiske enheder etableret i EU, som deltager i finansielle transaktioner, ved hjælp af en identifikationskode for juridiske enheder (LEI-kode), under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet, og under hensyntagen til behovet for at forebygge eller begrænse systemiske risici for den finansielle stabilitet i EU og derved nå målene med det indre marked.
2. Det henstilles, at Kommissionen fremsætter forslag om, at EU-lovgivning, der pålægger juridiske enheder en forpligtelse til at indberette finansielle oplysninger, under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet, som anført i henstilling A, stk. 1, skal inkludere en forpligtelse til at identificere følgende ved hjælp af en LEI-kode:
 - a) den juridiske enhed, som har indberetningsforpligtelsen, og
 - b) enhver anden juridisk enhed, hvorom der skal indberettes oplysninger, og som har en LEI-kode.
3. Det henstilles at Kommissionen fremsætter forslag om, at EU-lovgivningen skal omfatte en forpligtelse for myndigheder til at identificere enhver juridisk enhed, som de offentliggør oplysninger om, og som har en LEI-kode, ved hjælp af den pågældende LEI-kode, under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet som anført i henstilling A, stk. 1.

⁽¹³⁾ Jf. artikel 13, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/590 af 28. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indberetning af transaktioner til kompetente myndigheder (EUT L 87 af 31.3.2017, s. 449), som fastsætter, at »Et investeringsselskab må ikke levere en tjenesteydelse, der udløser en forpligtelse til at indgive en transaktionsindberetning for en transaktion indgået på vegne af en kunde, for hvem tildeling af en identifikator for juridiske enheder (LEI-kode) er relevant, før det af den pågældende kunde har fået oplyst LEI-koden«.

Henstilling B — Brug af LEI-koder indtil en eventuel indførelse af EU-lovgivning

I afventning af Kommissionens foranstaltninger til efterlevelse af henstilling A og den eventuelle indførelse af tilsvarende EU-lovgivning, henstilles følgende i det omfang, lovgivningen tillader det og med forbehold af proportionalitetsprincippet:

1. at de relevante myndigheder kræver, eller hvor det er relevant fortsætter med at kræve, at alle juridiske enheder, som deltager i finansielle transaktioner, og som de fører tilsyn med, har en LEI-kode,
2. at myndighederne, når de udarbejder, indfører eller ændrer finansielle rapporteringsforpligtelser, inkluderer, eller hvor det er relevant fortsætter med at inkludere i disse forpligtelser, en forpligtelse til at identificere følgende ved hjælp af en LEI-kode:
 - a) den juridiske enhed, som har indberetningsforpligtelsen, og
 - b) enhver anden juridisk enhed, hvorom der skal indberettes oplysninger, og som har en LEI-kode.
3. at myndighederne identificerer, eller hvor det er relevant fortsætter med at identificere, enhver juridisk enhed, som de offentliggør oplysninger om, og som har en LEI-kode, ved hjælp af denne LEI-kode.

AFSNIT 2

GENNEMFØRELSE

1. Definitioner

I denne henstilling gælder følgende definitioner:

- a) »relevant myndighed«:
 - i) den kompetente nationale myndighed eller tilsynsmyndighed som specificeret i de EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁽¹⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁶⁾
 - ii) ECB i henhold til artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013⁽¹⁷⁾
 - iii) udpegede myndigheder i henhold til afsnit VII, kapitel 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁸⁾ eller artikel 458, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013
 - iv) makroprudentielle myndigheder med de mål, ordninger, opgaver, beføjelser, instrumenter, ansvarlighedskrav og andre karakteristika, som er fastsat i henstilling ESRB/2011/3⁽¹⁹⁾
 - v) afviklingsmyndigheder udpeget af medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁽²⁰⁾
- b) »myndigheder«:
 - i) relevante myndigheder
 - ii) EBA

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

⁽¹⁷⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽¹⁹⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2011/3 af 22. december 2011 om de nationale myndigheders makroprudentielle mandat (EUT C 41 af 14.2.2012, s. 1).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

- iii) EIOPA
- iv) Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (European Securities and Markets Authority)
- v) Den Fælles Afviklingsinstans (Single Resolution Board)
- c) »identifikationskode for juridisk enhed« (Legal Entity Identifier - LEI): en referencekode bestående af 20 tegn, som på en unik måde identificerer juridisk adskilte enheder, der deltager i finansielle transaktioner, og dermed forbundne referencedata, og som er baseret på Den Internationale Standardiseringsorganisations ISO 17442-standard
- d) »juridisk enhed«: en enhed, for hvem tildeling af en LEI-kode er relevant i henhold til ISO 17442-standard, og for hvem vejledning om relevansen af en LEI-kode offentliggjort af det globale styringsorgan Legal Entity Identifier Regulatory Oversight Committee er relevant
- e) »finansiell transaktion«: i overensstemmelse med stk. 1.66, litra c), i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 ⁽²¹⁾ nettoændringer i de finansielle aktiver og passiver for hvert finansielt instrument.

2. Gennemførelseskriterier

Ved gennemførelsen af henstillingen bør der tages behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet henset til målet og indholdet af hver enkelt henstilling.

3. Tidsfrister for opfølgning

I overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1092/2010 anmodes adressaterne om at aflægge rapport om de foranstaltninger, som de har truffet på baggrund af denne henstilling, eller i givet fald at begrunde undladelsen af at gennemføre foranstaltninger under iagttagelse af følgende tidsfrister:

1. Henstilling A

Kommissionen anmodes om senest den 30. juni 2023 at forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og ESRB en rapport om gennemførelsen af henstilling A.

2. Henstilling B

Adressaterne for henstilling B anmodes om senest den 31. december 2021 at forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB en rapport om gennemførelsen af henstilling B.

4. Overvågning og vurdering

1. ESRB's sekretariat:

- a) bistår adressaterne ved at fremme en koordineret rapportering, udarbejde relevante skemaer og, om nødvendigt, ved at give en detaljeret beskrivelse af procedurerne og tidsfristerne for opfølgning med henblik på et begrænset rapporteringsbyrden for adressaterne,
- b) kontrollerer adressaternes opfølgning, bistår dem på anmodning og aflægger rapport om opfølgningen til Det Almindelige Råd via Styringskomitéen.

2. Det Almindelige Råd vurderer de foranstaltninger og begrundelser, som adressaterne har rapporteret, og træffer, i givet fald, afgørelse med hensyn til, om denne henstilling ikke er blevet fulgt, og om en adressat ikke har givet en tilfredsstillende begrundelse for at have undladt at gennemføre foranstaltninger.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 24. september 2020.

På vegne af Det Almindelige Råd for ESRB

Francesco MAZZAFERRO

Leder af ESRB's sekretariat

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabsystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).